

§ 47. Размышленія върху четвъртия и петый періодъ на Исторіята (1019—1286).

И двата тѣзи періода обѣмать тъкмо 267 години. Ный не са спрѣхмы никакъ върху първия, който е *периодъ на междуцарствіето*; защото състояніето на България поробена и оплѣнена, непредставя нищо толкова интересно. Едно само утѣшительно са съзира въ него, че народныйтъ духъ къмъ самостоятелността неугаснѣлъ, — и можѣше страната да не остане толкозь време подъ Византійска власть, ако между българскытъ главатари и правители не бѣхъ са намѣсили чужденцы. Първыйтъ отъ тѣхъ былъ Гъркътъ *Константинъ Діогенъ*, сремскый профектъ, който са провъзгласилъ за царь българскый, споредъ едни въ 1036, споредъ други въ 1039 год.; а послѣдній пакъ Гъркъ Константинъ, който станѣлъ царь подъ името *Петръ II Боди* или *Бодинъ*. А съкъй осяща колко тѣжко е было състояніето на България прѣзъ този періодъ и откъмъ матеріялна и откъмъ духовна страна.

Но прѣзъ другия періодъ, който може да са нарече *Търновскый*, работытъ въ България зематъ съвсѣмъ другый видъ. — Истинна е, че Исторіята на първытъ царь отъ Асѣнева родъ е май тъмна и представя твърдѣ малко факты, отъ които да може историкъ да обозрѣ или, по-добрѣ, да прозрѣ въ

— Асѣневцы, снабдена съ сичкытъ документи, които доказвать происхожденіето ѣ отъ рода Асѣневъ; не са знай само ако сѣ отъ Асѣня, Мичева сынъ, или отъ Асѣня, братъ на царь-Іоанна Шишмана, послѣдній българскый царь. Въ края на періода ный ще покажемъ Родословіето на българскытъ царь отъ третята Династія, какъто направихмы и съ първытъ двѣ (в. Истор. § §. 18 и 31). —